

Omma pühhaaks petud Apis sõnni juttest
käisid ka nou küssimas, ja arwasid tedda
tullewaid asjo ennekulutavad. Preestrid
peti nende seas kangeks noiaaks ja lausus
jaks, kuid Mosesse teisest ramatuust loe-
me, et nende targad ja kunsimehhed julge-
sid omma silmamuundamistega ka monned
immeteud silmakiirjaks tehha, mis Moses
Jummalal wae läbbi olli teinud. Woôra
Ma innimesed ja woôra usso rahvast
pôlgsid rojaseks; ei tahtnud nendega ühhes
laudas súa, ei nende maiariistvigi prukida,
egga sedda libha suhho wõtta, mis nende
noaga olli leigatud.

Kuida surnuid seâl maal woiti, olleme
wast selletanud. Agga furnutte peâle moiss-
teti ka kohhut, ennego mahhamaeti. Moris
linna matmissee paik olli Mbris járwe tag-
ga, nenda et surnuid járwest piddi üllewi-
dama. Kui nûud legi olli ãrrasurnud ning
tahheti tedda mahhawia, siis tulli 40 koh-
tomoistjat járwe randa kollo, ning olli ig-
gamehhes lubba surno peâle kaebdust töss-

ta. Kui kohhus leidis, et kaebdus õige olli,
ehk kui innimenne olli ommad wõllad makss-
matta jâtnud, siis temmale mattufse au ke-
lati. Ominaksed piddivad siis surno jâlle
koio twima, tunni temma sliid andeks an-
ti, ehk suguvõessa ta wõllad sai árratas-
sunud. Kui ei sugugi kaebdust ei olnud,
ehk kui ilmaasjata olli kaebatud, siis pandi
surnud ausaste mahha, ja suguvõessa ku-
lutas mattuste jures temma titust rohke
sannaga. Agga ei peâstnud ei au egga
kusus nimini, ei rikkus egga suur wõimus
ja wallitsus ei feddagit, ei funningaidki
mitte, se surno kohto ast, et se sanna iffa
piddi iggaühhe mele jáma:

Ella ni kui, surred sa,
Gowid, et so ello olnud.
Olma ðn, au, rikkus ka,
Ehk mis weel so kassuks tulnud,
Surmas ennam makjage;
Cest so omma polle se!

Muud seâdussed, õigusse ja fâssud,
mis nende seas oolid lîkumas ja malsmas,